

CONF

CIPPI,
QVOS ERIGERE
 POTVIT, ET VOLVIT, IN GRA-
titudinis & amoris symbolum,
 PATRI, MATRI, CONIVGI,
 FILIABVS, & FILIO,

*Joachimus Manardus Sondershusinus,
 Schola in patria Corrector &
 Praeceptor classicus.*

SENECA

lib. 8. epist. 78.

EO ibis, quò omnia eunt: Quid tibi nouum est:
 Ad hanc legem natus es: hoc patri tuo accidit:
 hoc matri: hoc majoribus: hoc omnibus ante te:
 hoc omnibus post te, &c.

ERPHORDIAE

*Cippos bos Aonios, saxeis vivaciores, hac formâ
 struxit, adornavit, transmisit:*

JOHANNES PISTORIVS,
 A N N O:
 C I O. ID. XCVIII.

*L. V. Dno Valentino Mylio Pastor
 Ecclesie Ffeldenis q. Joachim
 Mandatq 30 Martij 1599.*

A 23

TVMVLVS.
MARGARITÆ, THEODORI-
CI OSTERRICHII Oeconomi Ilfel-
densis Filiaæ, &c.

Argaris hic recubat præstantis ab arte Ma-
nardi;
Nempe Marita sui deliciosa Viri.
Hanc mæstus vitæ cassam vir luxit: ovando
Sed cupida excipiet mox, poli in arce, manu. 1597.
Sic tamen excipiet, nunquam eius ut ore recedat;
Tanta ullo nec sint gaudia mixta malo.
Interea hoc desiderium in caram acre Mariti
Vxorem, dii testis amoris erit.

M. Christophorus Cæsar, celeberr.
Scholæ Halensis Rector.

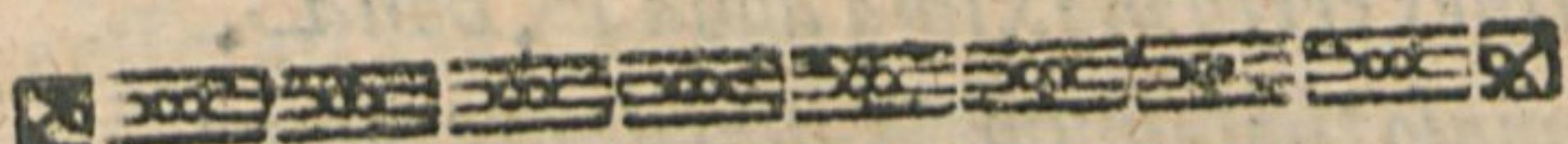
AD MARITVM DEFVNCTÆ
CONIVGIS.

Onjugis ob funus lugubre, Manarde colende,
In luctu & rixis inclita cerne loca.
Sic ILFELDA gemit, sic murmurat insuper ipsa:
Sondershusa NECA T, quam patriæ genui;
Illuc quam Sponsam misi florentibus annis, 1587.
Viveret ut felix, Nestoreosq; dies! 22. Oct:
Sonders

Sondershusa gemit sic, sic quoque murmurat ipsa:
Objicere hæc nobis, cara, verere, soror;
Sondershusa dedit V E R A M, pro funere, Vitam,
Patria quam dederas, nil nisi luctus erat:
Quam sterilem dederas nobis, sine prole, marito,
Hic quot, quot, N A T I S redditia mater, obit?
Complerat Natis ædes, nunc æthera complet;
Hæc nobis debet singula, non patriæ!
Hisce superveniens certantibus Ilithyia,
Quæ votis timidæ parturientis adest,
Dixit: Margaridi dedi, ademi (cedite) vitam
En ego, sic Fato, sic statuente Deo,
Cum quo nunc felix vivit super æthere. Cessent
Nunc rixæ, & luctus: utraque disce mori.
Tuq; M A N A R D E, Deo fidas, dicare Manhartus,
Vir D V R V S, Fortis nunc (precor) esse velis.
Læta dabunt, luctum tibi quæ tribuere molestum,
Pro tumulo thalamum Fata inopina dabunt.

M. Iohannes Cajus, Scholæ Neandrinae, que est
in inclitâ Ilfelda, Rector.

E C H O.

Ic mihi quæ nostris habitas in vallibus Echo,
Da mihi quæ modò te Nympha rogabo E. dabo,
Ut quo/dam canerem versus ora vit amicus,
Phœbe vir iste tibi notus amœne E. bené.
Tincta Caballino sed non mea fonte labella,
Hinc Echo versus scribere nolo E. volo.

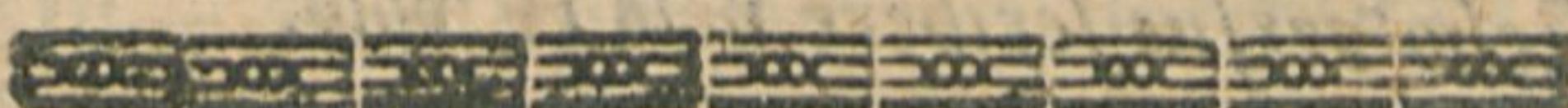
Ergo

VMVT

Ergo satisfaciam precibus poscentis amici?
Versibus & gratum me fore reris? E. eris.
Te vero minimè fugiet resonabilis Echo,
Quòd parcat nulli Parca severa, E. mera.
Hinc animosa meæ surgit sententia menti:
Non metuenda necis spicla rapacis E. ais.
Nec, si fata parens tollunt tua viscera natos,
E tristi vires pectore fuge E. fuge.
Nec si dilecto viduaris compare conjunx,
Te nimium torque discrutiave E. cave.
Hinc dum morte fuit sua rapta marita Manardo,
Communem sortem sic tolerabit? E. habet.
Accedet superos sanctos quòd lumine cassos
In cælo maneant fata beata? E. rata.
Sic sua costa fide quæ clausit lumina, vita
Iam fruitur gratae conditione? E. bona.
Ergo Manarda tibi cæli gratiamur honorem,
Quæ retines certò maxima dona E. bona.
Et tibi pro tumulo thalamum Manarde precamur,
Vnde tibi veniet dulce levamen E. amen.
Tu verò quæ non tacuisti Nympha roganti
Nunc iterum nota condere valle E. vale.

Agnato suo τολυφιλτάτῳ
transmittebat

Antonius Töpfferus, Scholæ
Neandrinæ Corrector.

TVMV

TVMVLVS
PATRIS IOACHIMI, CVIVS NO-
men & cognomen, & officium, litera carminis
initiales Lectori subjiciunt.

Cladem Deus missurus improbis; SVOS
A uferre dilectos PRIVS terrâ solet,
S aluti eorum consulens & commodis.
P er multa nunc exempla non hîc ibimus
A d hoc probandum: Quippe codex Biblicus
R edundat his, & ipsa nostra tempora.
V num placet saltem novare & alterum.
S at hoc probat LAMECH, Pater justi NOAE:
M ATHVSALEM satis probat: Quos vindices,
A nte orbis undas orbe IOVA præripit.
N ec antè mundum IOVA punit sulphure
A cignibus, quâm LOTVS evocatus est.
R ecens rei sit testis hic Consul; MALIS
D eus lehova quem FVTVRIS abstulit.
V ix ille fatis cesserat; vix Conjugem
S uam præire ELISABETHAM videratt;
C lades adest proh civibus, proh ædibus,
O lim sinister Bubo quam prædixerat!
N on peste vidit ille Gnatî funera
S imul DV ferri; Nepotem cum Nuru,
V idere NOS cum Lacrymis oportuit:
L acrymas lehova absterget, hîc & AEthere!

1597.
13. Octobr.
etat. 69.
6. Aprilis.
etat. 69.
An. 95.
O 96.
8. Novem.
v

Compatri cariss. posuit

Matthaus Zimmermanus Arnstiensis,
Rector Schole in inclita Sondershusa.

A 3

TVMV.

TVMVLVS
MATRIS IOACHIMI,
ELISABETHAE, &c.

Vid, Ioachime, iuvat longo palescere luctus,
Et pectus crebrā tundere triste manus.
Non hoc vult M A T E R cœli super axe triumphans,
Non hoc vult nostri regula sancta libri.
Quo præit hic expende tropum, mortemq; sopori
Concilians, mentem quo relevoris, habe.
Nempe quod est febris sopor, hoc mors orbe piorum:
Dulce sopor febris; mors quoq; dulce piis.
Non somno vimeti curas meminere priores;
Nec vitâ functi pristina damna legunt.
Non benè sopitos pluviae, non fulgura, terrent;
Nec benè defunctos vis quatit ulla mali.
Corporis imperium sopor, haud animæ tenet ullum;
Corporis imperium mors tenet, haud animæ.
Non sopor assiduis fessos amplectitur umbris;
Nec mors æterno devorat ore pios.
Exiutur somno languor, viresq; novantur;
Labes prisca perit, vitaq; morte redit.
Trans eo vim fandi superantia gaudia, cœlo
Quæ sanctos, sacro codice teste, manent.
Hæc, Ioachime, sinu memori tene, define luctu,
Atq; piâ nutu mente quiesce Dei.
Hoc tua vult M A T E R, cœli super axe triumphans,
Hoc quoq; vult nostri regula sancta libri.

κλάων μετὰ κλαίοντ

Iustus Ernestus. Badensis,
Cantor Sondershusinus.

TVMVLVS

TVMVLVS
ANNÆ MARIÆ, IOACHIMI
FILIOLÆ, &c.

Vò flores citius sub inchoantis
Veris principio, parente terrâ
Nati, tanto etiam magis tenelli
Aurâ non stabili satis meante,
Mixtis grandinibus sed imminente
Tempestate gravi periclitantur.

Læduntur citius, minusq; florent:

Tædalis tibi flosculum, Manarde,
Splendorem thalami Annulam Mariam,
Spirantem benè germinarat hortus.
Ast vix prodierat nimis sub ævi
Verni nymbifero virens Aprilis,
Quo vitæ calor imbecilliores
Vires exerere artubustenellis
Est visus, simul & nocivusaér
Morborum validas trahit procellas;
Huic (proh dolor!) excitant procellam
Pravo à sanguine P V S T V L A E subortæ,
Quâ projectus humo vigoris expers
Non luctu sine nunc jacet parentis.

At quid temaceras, Amice, floris
Lugendo interitum unius caduci,
Floris cum propè vita singulorum
Naturam referat, cadatq; in ipso
Ortu, vix oculi vigens ad iustum?

Hortum, quem rigidæ dedere Parcæ

1592.
23. Sept.

1595.
28. Iunij.

A 4

Desertum

Desertum, recolas modò jugalem,
Productos quoq; flosculos priori
Non multū absimiles, & haud minores,
Vi mulcente animum tuum videbis.

Ex inelitā Salanā mittebat.

Eobanus Bertram Sondershusinus,
ss. Theol. Candidatus.

TVMVLVS ANNVLAE, IOACHIMI FILIOLAE,

Anno: 94. die 19. Maii nata, & An. 95.
die 26. Maii, pustulis extincta.

INTERLOCVTORES SVNT
Pater & Parcae.

PATER:

Dura! o sæva! o adamantina pectora Parcae!
Cur vos colum tam frangitis citò piorum?
Iam rapitis matrem, jam dulcia pignora, costam,
Patremq; jam, jamq; Annulam, me, si potestas?
Vestra adeò nullas habet inclemensia metas,
Semperq; sic minamini malæ sagittis?

PARCAE:

Per nos, per cœlum, per conscientia Numinis veri
luramus, atque signa quæ polo vagantur;
Non nos esse huius causam, quod morte soluti
Marita, mater ac pater, quod Anna rapta.
Sic placuit IOVÆ, solus qui frena gubernat
Vitæ, tenetq; claustra nil miserantis Orci.

Hoc

Hoc mandante, statim nos iussa capessere fas est,
Hujusq; nunc, cras illius, secare filia.

— P A T E R .

At potuissetis non Annæ parcere, messem
Post unicam quæ viderat septimanam? uix

PARCAE:

Quid tu? Tu solus, Vir o doctissime, nescis,
Nos nemini solere parcere, si facultas?

Æquo summo gradu magnorum culmina Regum
Pulsamus, infimasq; pauperum tabernas.

Parcimus haud forti juveni, tenerisq; puellis;
Nec canitudinem senis curamus unquam.

Cunctis, qui si quidem vescuntur munere terræ,
Ena vigandum est hinc, semelq; transeundum.

Amplius ergo tuo non promas pectore questus.

Nec Annulam fleas; PER ANNAM namque facta est,
Dum fovet hanc vitæ vita, altera T aurea vita,
Vbi exulant angor, timor, dolor, labores.

Ex illustri Salant
transmittebat.

David Speiser Sondershusinus,
SS. LL. Studiosus.

TVMV-

TVMVLVS CASPARI, IOACHIMI FILIO- LI INFANTIS.

Ita quid est hominis: pulvis, brevis umbra, laborð,
Et perit, ut pereunt verba caduca viri.
Nun chodierna favet tibi lux, mox crastina summa
Adjiciunt horam fata inopina tibi.
Ossa vides huius CASPARI condita terræ,
Cui spatium vitæ fata dedere breve:
Editus in lucem nam cum vix esset, ademit
Ipsius vitam Parca maligna manu.
Tu Deus ergo dabis memores brevitatis ut huius
Vivamus, ut nos vox tua sacra monet:
Donec per miseram vallem gradiamur ad alti
Per Natum nobis gaudia parta poli.

Guntherus Sifrid, Sondershusinus, Salane Civis.

Horæ V.
post acc.
baptisma.
1597.
7. Novē.

ALLVSIO.

Ad nomen defuncti, quod Scribam
significat.

Vi juvenis moritur, prisco testante Menandro;
Præ multis verè CARIOR ille Deo est.
Cur ergo SCRIBA Mluges, Collega, tenellum,
Præte qui jœvæ CARIOR axe fuit?
Exemplo Isaidis cerealia munera sume,
Et post tristicie symbola pone tuæ.
Non huic SCRIBA redit pistriño: scribit Olympo
Mercede ingenti; nec tibi SCRIBA redit.

Matth. Zimmermanus.

APPEN-

APPENDIX.

CIPPVS CATHARINÆ, IO-
HANNIS MANARDI, IOACHIMI
FRATRIS Germani, honestiss-
imæ & laudatissimæ
CONIVGIS.

Onjux hic CATHARINA Ian Manardi
Cum Gnatâ Mariâ atque Iulianâ,
Nec non cum Socero & Socru, quiescit.

Decessit lue victa pestilente,
Quâ multi moriuntur & Fideles;
Ne se jactitet VLLVS innocentem,

Et, ceu morte vacans, superbus intret.

Postis exusijs mali reatus,
Totum clarificata mox resurget,
Et fictos Catharos novata vincet.

Vita & moribus illa QVANTA vivens
MANARDO fuerit suo MARITA:
Quantum totius urbis huius astrum:
Verbis nemo potest referre paucis,
Nec parvus potis est referre cippus.

Scire sufficiat, viator, unum:

Quod Christum CATHARINA scivit unum:

1597.

16. Septem.

etatis. 32.

33

30

Quod Viro benè casta vixit uni,

33

Quod Christo moribunda cœpit uni.

33

Hinc vox ingemmatu*r* ista vulgo:

33

Ducturum Sociam novam Manardum,

33

Accensâ licet ambiat lucernâ,

33

VIX parem reperire posse sponsam.

33

Exmerito posuit Compater,

Matthæus Zimmermanus.

AB 113 723

ULB Halle
002 387 581

3

TA ->a

上
卷

卷之三

卷之三

卷之三

Digitized by Google

卷之三

出處

וְיַעֲשֵׂה יְהוָה כָּל־
אָמֵן אֶת־
מִלְּמָדָיו וְ
יַעֲשֵׂה
יְהוָה כָּל־
אָמֵן אֶת־
מִלְּמָדָיו וְ

卷之三

卷之三

卷之三

Farbkarte #13

B.I.G.

22.

CIPPI,
QVOS ERIGERE
POTVIT, ET VOLVIT, IN GRA-
titudinis & amoris symbolum,
PATRI, MATRI, CONIVGI,
FILIABVS, & FILIO,
Joachimus Manardus Sonderhusinus,
Schola in patria Corrector &
Præceptor classicus.

SENECA
lib. 8. epist. 78.

E Oibis, quò omnia eunt: Quid tibi nouum est:
Ad hanc legem natus es: hoc patri tuo accidit:
hoc matri: hoc majoribus: hoc omnibus ante te:
hoc omnibus post te, &c.

ERPHORDIAE
Cippos hos Aonios, saxeis vivaciores, hac formâ
struxit, adornavit, transmisit:
JOHANNES PISTORIUS,
A N N O:
CID. ID. XCVIII.

L.V. Dno Valentino Mylio Pastor
Ecclesie Thfeldensis q. Joachim
Manardus 30 Martij ad 1599.

423